

www.mmi.mk
info@mmi.mk
mmi@t-home.mk

**Организација за колективно управување на правата на
произведувачите на фонограми и уметниците музички изведувачи
ММИ Скопје**

Скопје, 07.09.2012

ДО

МИНИСТЕРСТВОТО ЗА КУЛТУРА НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

КОМИСИЈА ЗА ПОСРЕДУВАЊЕ ВО АВТОРСКОТО ПРАВО И СРОДНИТЕ ПРАВА

ПРЕДМЕТ:

Барање на мислење по однос на предметот на несогласување во врска Предлог-општиот акт за определување на висина на надоместокот (Тарифата) на Организацијата за колективно управување на правата на произведувачите на фонограми и уметниците музички изведувачи ММИ, со одредени корисници, односно категории на корисници

Почитувани,

Организацијата за колективно управување на правата на произведувачите на фонограми и уметниците музички изведувачи ММИ, со седиште на бул. „Васил Главинов“ 3/1/1 (во понатамошниот текст: ММИ/Организацијата) неодамна се стекна со дозвола за колективно управување на правата. Дозволата е објавена во Службен весник на РМ бр.60 од 16.Мај 2012 година (на страна бр.26). Со ова, оваа организација се стекна со легитимитет за колективно да ги управува сродните права на произведувачите на фонограми и уметниците музички изведувачи предвидени во Законот за авторското и сродните права (член 131 точка 6,5 и 4).

Постапувајќи согласно член член 140 од ЗАПСР, ММИ утврди Предлог – Општ акт (тарифа) на Организацијата и за истиот беше побарано мислење од корисниците, односно соодветните здруженија на корисници, односно нивните комори. Во врска ова, беше објавен и јавен повик со кој се повикаа сите корисници да дадат свое мислење. Јавниот повик беше објавен во еден од дневните весници (Дневник) и на веб страната на ММИ (www.mmi.mk) на ден 18.07.2012 година, кога беа и испратени со препорачана пратка преку пошта до репрезентите на

соодветни корисници, како и директно до определни поголеми корисници, Правилникот за надоместоците за користење на фонограми, со Тарифата.

До истекот на рокот од 30 дена свое мислење дадоа:

- Стопанска Комора на Македонија
- Стопанска комора – Здружение на угостителството и туризмот
- Стопанска комора – за туризам на Македонија
- ХОТАМ – Здружение на хотели, ресторани и кафетерии на Македонија
- Македонија турист а.д. Скопје
- Фершпед а.д. Скопје
- Групација на националните Радиодифузери при Стопанска комора на Република Македонија
- ТРД Радио Канал 77 дооел, Штип
- Македонски Телеком а.д. Скопје
- Близуу дооел, Скопје
- Диги Плус мултимедиа дооел, Скопје
- ЈСП – Јавно сообраќајно претпријатие Скопје
- Здружение на приватни превозници на град Скопје

Подолу во текстот на ова наше барање ќе дадеме еден сумиран преглед на дадените забелешки и нашите ставови во врска со нив :

- *Предлог-тарифата има многу недостатоци и недоследности од законска гледна точка, со оглед на што е неприфтлива од наша страна”*

Ставот е многу генерално формулиран и не содржи конкретни укажувања во кои делови Тарифата не е во согласност со Законот.

- *...голем дел од надоместоците во предлог-тарифата се идентични со тарифникот на ЗАМП, односно истите се повторуваат, што ќе доведе до ситуација да за ист однос двојно да се наплаќа, што е правно недозволиво”*

Со цел да се отстрани недоразбирањето кое провејува кај речиси сите корисници, би сакале да дадеме едне осврт кон оваа генерална забелешка. Имено, ЗАПСР регулира

авторско и сродни права. Музиката ја создаваат авторите (композиторот, текстописецот и авторот на аранжанот) со што истите се стекнуваат со авторски права, но со оглед дека нејзиното воспримање од страна на слушателите го овозможуваат уметниците-музички изведувачи и произведувачите на фонограми, што е исто важно, за нив се утврдени таканаречените сродни права.

Плаќањето надоместок за јавно соопштување на фонограми и на изведби кои самите по себе се радиодуфузни или се направени од снимка, не значи дека се плаќа двојно за иста работа, туку значи дека јавното соопштување на музика претпочита плаќање на повеќе носители на права, а тоа се авторите на музиката (композиторот, текстописецот и авторот на аранжанот), како и носителите на сродните права, а тоа се произведувачите на фонограми и музичките изведувачи. Во конкретниов случај, ЗАМП е овластен колективно да ги управува правата на авторите на музиката, а ММИ е овластено колективно да ги управува сродните права на произведувачите на фонограми и музичките изведувачи. Респективно на сето ова, укажуваме дека Тарифата на ЗАМП и Тарифата на ММИ се слични поради фактот што се слични или некаде исти категориите на корисници, и сето ова е сосема нормално и е во согласност со Законот.

“Самиот закон не содржи ограничување на основање на вакви организации чија цел би била штитење на авторското, и во случајот на сродните права, па оттука се создава и огромен простор за дополнителни тарифирања за вакви намени за сите корисници на сродните права, што од своја страна претставува дополнителен финансиски товар за компаниите и воопшто сите субјекти што би биле должни да ги плаќаат наведените нови, непланирани давачки. Во овој контекст се изразува несогласување со вредноста на бодот наведен во предлог-Тарифата.”

Законот не содржи можност за неограничено формирање на вакви организации. Законот точно ги утврдува сродните права, точно прецизира кои права може да се остваруваат колективно, и во членот 149 став 2 точно предвидува дека за колективно управување на авторското и сродните права, за ист вид права, односно користење на правата, по правило, се издава дозвола на една организација. Воедно, укажуваме, дека сродните права за првпат беа утврдени во РМ со Законот за авторското и сродните права донесен во 1996 година, во кој постоеше преодна одредба дека правото на единствен надометок за јавно соопштување на фонограми ќе влезе во сила по истекот на две години од влегувањето на сила на тој Закон, значи беше оставен доволен период јавноста/корисниците да го акцептираат фактот дека од јавното соопштување музика произлегуваат и таканаречените сродни права за произведувачите на фонограми и музичките изведувачи. Поради низа околности, досега од 1998 до 2012 година (14 години) корисниците не плаќаа надоместок за произведувачите на фонограми и уметниците музички изведувачи (со исклучок) на периодот од 1 година во 2004 година кога ММИ имаше привремена дозвола), што значи дека корисниците остваруваа бенефит, на терет на носителите на правото. Значи, да резимираме, ова не е нова обврска за плаќање, туку само дојде моментот кога ова право (предвидено во ЗАПСП и меѓународните конвенции прифатени од РМ) може и реално да се оствари.

Во овој контекст, укажуваме дека согласно насоките на Светската интелектуална организација, во однос на тарифите искажани во проценти, меѓународната пракса создала некој општо прифатени стандарди, како на пример правилото за 10% од приходот за емитување и реемитување на музика, како и секој друг вид на јавно соопштување на музика. Значи, општо прифатен стандард за надоместок е еден вкупен износ, од кој досега корисниците плаќаа само минимален дел за авторите, но не и за останатите носители на правата кои произлегуваат од музичкото творештво.

Корисниците, кои јавно соопштуваат музика, се должни да плаќаат соодветен надомест за тоа, со оглед дека со користењето на музиката истите остваруваат приходи. Некаде тоа може директно да се поврзе, некаде тоа не е директно видно. Користењето на музиката може да се класифицира во три поглавја. Искористеност каде музиката е важна или неопходна, искористеност во која музиката создава атмосфера и поради тоа е неопходна и искористеност каде музиката служи како позадина и не е стриктно неопходна, но добро е да ја има. Главното мислење кое провејува кај сите корисници е дека сега треба да плаќаат двојно за иста работа, или иста цел. Не се прави разлика дека се плаќа на различни носители на права.

“Во предлог тарифникот се врши градација на самите објекти кои треба да ја намируваат оваа тарифа, но начинот не соодветствува со основната дејност која тие ја обавуваат. Не е иста дејноста што ја обавува ресторанот и киоскот, а сепак тие се градираат во иста категорија, поради тоа треба да се ревидира Предлог тарифникот на начин што бројот на бодовите ќе соодветствува со основната дејност која ја обавува корисникот и согласно тоа, таа ќе биде различна за секоја група во предлог тарифникот.”

Не се согласуваме со оваа забелешка, со оглед на фактот дека градацијата на објектите е извршена врз основа на тоа како ги градира угостителските објекти Законот за угостителска дејност. Воедно укажуваме, дека основ за наплатување на надоместокот е јавно соопштување на фонограми и изведби (музика), а дејноста на сите наведени во Тарифниот број 9 е иста: угостителска дејност. Висината на надоместокот е утврдена во паушални износи (број на бодови) согласно со капацитетот на објектот и времето на пуштање музика. Градацијата е значи веќе извршена со самиот факт што еден киоск и кебачилница (на кои се алудира во забелешката) секако ќе плаќаат најниско предвиден износ, а тоа се 15 бода (за Скопје), или пресметано во бројки: 900 мкд месечно, и тоа доколку не биде склучен општ или посебен договор, согласно , кој овој износ секако ќе биде помал.

“Во услови на економска криза оваа обврска е надвор од реалната слика и токму поради тоа износот на вредноста на бодовите врз основа на кои се определува износот на надоместокот треба да соодветствува и со месечните приходи кои корисниците ги остваруваат.”

Забелешката е неприфатлива. Носителите на правата (произведувачите на фонограми и уметниците музички изведувачи) исто така живеат во време на истата таа економска криза на која се алудира во забелешката. Не е јасно, зошто би требало ТИЕ да направат отстапка од своето право, за бенефит на тие што го користат предметот на нивното право. Истото би било, кога носителите на правата би барале да се намалат цените во угостителските објекти затоа што е тешко време, економска криза, и плаќањето за тоа што го добиваат во еден угостителски објект би го оптеретило нивниот скроман месечен приход. Секој плаќа за нешто што го користи (угостителот за предметот на сродното право, а носителот на правото за угостителската услуга). Двете страни имаат опција да не го користат предметот на правото, тогаш не ќе мораат да платат. Плаќањето за сродните права не е задолжително, истото е врз основа на користење, па следствено, ред е да се плати за тоа што се користи. И на крајот, укажуваме, дека останува обврската за договорно утврдување на надоместокот, кој секако ќе биде понизок од оној утврден во тарифата.

Барањето да се измени тарифата по овој основ, и при утврдувањето на надоместокот да се земаат во обзир приходите на угостителскиот објект е неприфатливо и со оглед дека истото би било во спротивност со ЗАПСП, кој во својот член 137 ги предвидел основите за утврдување на надоместоците, а во ставот 5, точно определува дека:

Доколку користењето на авторското дело, односно предметот на сродното право не е нужно за вршење на дејноста на корисникот, меѓутоа придонесува кон зголемување на пријатноста на крајните корисници на нивните услуги (сместувачки капацитети, хотели, изложбени простори, угостителски објекти, превозни средства и други слични дејности), надоместокот се определува во паушални износи и тоа за постојните и за повремениите користења на авторското дело, односно предметот на сродното право.

“Сите здруженија во рамките на комората до која е доставен тарифникот, поединечно укажуваат дека износот на надоместоците се високи, произволни и паушални, и посебно опфатот на корисниците дефинирани во Тарифата, кој е премногу широк и ги опфаќа некои категории корисници кои навистина е нереално и неоправдано да ги опфаќа и да им наплаќа надоместоци. како на пример за сите можни видови угостителски објекти, киосци, семкарници, превозни средства, театри, музеи, галерии, изложби, училишта за танцување, салони за игра, верски установи, итн....”

И оваа забелешка е неприфатлива (и е слична на претходната). Со тарифата се опфатени сите можни потенцијални корисници на предметот на правото (тие кои јавно соопштуваат фонограми и изведби). Не гледаме причина зошто некој корисник би бил изземен. Повторно ќе направиме споредба: дали угостителот во својот ценовник има дистинкција за категориите на гости?, на пр. ако послужи кафе кај една категорија на гостин треба да наплати, а кај друга категорија на гостин да не наплати. Висината на надоместоците е утврдена во согласност со членовите 137 и 138 од ЗАПСП, при што е земено во обзир се што е таму предвидено, вклучително: правата, видовите и обемот на нивното користење, бројноста на потенцијалните корисници, категоријата и големината на просторот, времетраењето и бројот на користењата, разликата на цените во работењето на корисниците поради користењето на предметот на правото.

“Спорна е одредбата од членот 11 каде е определно дека во случај кога просторот е издаден под закуп, обврзан да го плати надометсокоот за користење на фонограми е закуподавачот, освен ако со одговорот за закуп не е посебно определено дека надометсокоот го плаќа закупувачот.”

ММИ ја прифаќа оваа забелешка и укажување, при што во тој дел го измени предлог Правилникот на начин што овој член го избриша во целост.

“Вредноста на бодот е енормно висока и во целост паушално определена.”

Не се согласуваме со забелешката, особено не можеме да прифатиме со оглед дека не се дадени аргументи за енормноста и паушалноста на која се алудира. Вредноста на бодот е утврдена имајќи ги во вид сите релевантни критериуми и параметри вклучувајќи ги трошоците на живот, индексот на цени. При тоа, укажуваме дека и по донесувањето на тарифата ММИ ќе има обврска да преговара за склучување на општи и поединечни договори, при што секако ќе изрази спремност да ги прифати сите издржани аргументи кои би имале влијание за утврдување на висината на надоместокот.

“При пресметување на овие надоместоци треба да се земе во предвид СТЕПЕНОТ НА ИСКОРИСТЕНОСТ на објектите во кои се соопштуваат фонограми, а не капацитетот, времето и подрачјето во кое се наоѓа објектот.”

Забелешката е неприфатлива поради фактот дека доколку би се прифатила, тарифата би била во спротивност со насоките кои ги дава законот во членот 137, на кој што веќе претходно укажавме и го цитиравме. Воедно, согласно воспоставената светска пракса, за утврдување на надоместоците од авторските и сродните права, која е формирана согласно насоките дадени од Светската организација за интелектуална сопственост (WIPO) наплатата по однос на паушална сума е карактеристична кога станува збор за употреби кои не припаѓаат на главната активност на корисниците, туку се повеќе од друга природа.

- *“Бројот на бодови, на пр. во делот за Угостителски објекти за исхрана и пијалоци Ресторани е многу висок. Ова од причина што ресторан од околу 200 м2 кој работи до 01.00 часот и кој има слаб месечен приход, месечниот надомест за соопштување на фонограми би изнесувал 12.000,00 мкд само по еден тарифен број”.*

Забелешката е неоснована и неприфатлива, со оглед дека е погрешно изложено. Согласно Тарифата ресторан од 200 м2 треба да плаќа 50 бода, а тоа е 3.000,00 денари. Износот од 200 бода се однесува за ресторани над 201-400 м2, и тоа ако работи по 24 часот.

- *“Под тарифен број 12, во делот Д) Угостителски објекти за сместување, повторно не се зема како параметар степенот на искористеност, туку надоместот за користење на фонограми се пресметува по повеќе основи и по повеќе параметри.....со што се прави дискриминација помеѓу правните субјекти од причина што бројот на бодови е различен и варира во зависност од категоријата на угостителскиот објект за сместување...каква врска има користењето на фонограми со категоријата на сместувачкиот објект за да се прави градација во бројот на бодови, кога фонограмот си е фонограм, без разлика дали се користи во објект со една или со пет звезди.”*

Оваа зебелешка е исто така неприфатлива. Како што веќе истакнавме, Тарифата е концепирана врз основа на насоките за утврдување на висината на надоместоците утврдени во ЗАПСП (член 137 и 138). Имено, во членот 138 став 1 точка 3, јасно стои дека при определување на висината на надоместоците треба да се имаат во предвид, меѓу другото, и категоријата и големината на просторот.

- *“...напоменуваме дека треба да има одредба со која ќе биде регулирано, што во случај на реновирање на објекти, дали и за тој период истиот ќе биде задолжуван со давачка, а истиот не бил во функција...*

- **Ако во периодот кога се реновира објектот не се емитуваат, реемитуваат или на друг начин јавно соопштуваат фонограми, тогаш корисникот не се задолжува со наплаќање на надоместок. Во тој случај, истиот, ќе мора до стручната служба на ММИ, да достави документ со кој ќе го потврди временскиот период за реновирање. Ова ќе биде внесено во Правилникот.**

- *“Не постои јасно разграничување на правата кои се управуваат од страна на ЗАМП и ММИ, со оглед на тоа што и на ЗАМП му се доделени одредени овластувања во делот на произведувачите на фонограми за кои права корисниците во РМ веќе плаќаат надоместок.”*

Разграничувањето на правата е сосема јасно, со оглед дека во член 1 од Правилникот јасно е прецизирано дека со тој правилник се утврдуваат правилата и основите за утврдување на висината на надоместоците за јавно соопштување фонограми со изведби издадени за комерцијална цел и изведби што самите по себе се радиодифузни или се направени од снимка, а за кои ММИ има дозвола за колективно управување на правата на произведувачите на фонограми и уметниците музички изведувачи согласно Решение за давање дозвола за колективно управување бр.54-5231/2 од 10.05.2012 година објавено во Сл.весник на РМ бр. 60 Од 16 Мај 2012 година. Евиднетно од овој член сосема е јасно дека се работи за сродните права на права на произведувачите на фонограми и уметниците музички изведувачи утврдени во Законот за авторското и сродните права. Правата се уште појасно определени во Решението за дозвола за работа кое е јавно објавено во Сл. весник на РМ и е достапно на веб страната на ММИ.

-- *“Забуна се јавува и кај механичкото користење на музички дела каде се користат фонограми и каде корисниците веќе му плаќаат надоместок на ЗАМП за користењето на истите.”*

Како што се произнесовме и под точка три од овој допис, конфузијата произлегува од фактот дека сите носители на права, и авторите, и произведувачите на фонограми и уметниците музички изведувачи своето право на надоместок го црпат од јавното соопштување на музика. ЗАМП наплаќа надоместоци за авторите на музиката и за јавно соопштување на музика во живо и за механичко користење на музиката за музичките автори, а ММИ е овластено колективно да ги наплатува правата на произведувачите на фонограми и уметниците музички изведувачи од јавно соопштување на музика со користење на фонограми или снимки кои самите посебе се радиодифузни или направени од снимка.

- *“...предвидените бодови и вредноста на бодот во Тарифата која ни ја доставивте не остава простор за користење на истите, со оглед на високите износи кои се предвидени на месечно ниво за едно возило.”*

Не се согласуваме со забелешката. Вредноста на бодот е утврдена имајќи ги во вид сите релевантни критериуми и параметри вклучувајќи ги трошоците на живот, индексот на цени. При тоа, укажуваме дека и по донесувањето на тарифата ММИ ќе има обврска да преговара за склучување на општи и поединечни договори, при што секако ќе изрази спремност да ги прифати сите издржани аргументи кои би имале влијание за утврдување на висината на надоместокот.

- *“...сметаме дека свој придонес би дала Вашата организација, доколку јавниот превоз, односно користењето на фонограмите во автобусите бидат изземени од обврската за плаќање на надомест”*

Организација за заштитата на правата на произведувачите на фонограми и правата на уметниците музички изведувачи е задолжена да ги остварува сродните права и притоа мора да ги евидентира, контактира и оствари соработка со сите корисници. Според тоа, не можеме да си дозволиме некои посебни категории на корисници бидат изземени од обврската.

- *“...како приход може да се смета единствено приход од реклама и спонзорство..”.*

Забелешката е неприфатлива, со оглед дека ЗАПСП во член 137 став 1 точка 2 точно го определил основот за определување на висината на надоместокот во случај на радиодифузно емитување. Оваа насока е целесно превземена од Законот во Правилникот на ММИ. Секое нејзино видоизменување би довело до незаконитост на Правилникот.

- *“Плаќањето на процент од бруто-приходот можеби е најлесен начин на прибирање на средствва без работа, затоа ...”.*

Не би се согласиле со фактот дека носителите на сродните права сакаат да прибираат средства без работа, токму поради фактот што во суштина корисниците на правата сакаат да продолжат да ги користат предметите на сродните права бесплатно. Неволноста да се плати за нешто што се користи е навистина неразбирлива. Во контекст на ова, би укажале дека сродните права за првпат беа утврдени во РМ со Законот за авторското и сродните права донесен во 1996 година, во кој постоеше преодна одредба дека правото на единствен надоместок за јавно соопштување на фонограми ќе влезе во сила по истекот на две години од влегувањето на сила на тој Закон, значи беше оставен доволен период јавноста/корисниците да го акцептираат фактот дека од јавното соопштување музика произлегуваат и таканаречените сродни права за произведувачите на фонограми и музичките изведувачи. Поради низа околности, досега од 1998 до 2012 година (14 години) корисниците не плаќаа надоместок за произведувачите на фонограми и уметниците музички изведувачи (со исклучок) на периодот од 1 година во 2004 година кога ММИ имаше привремена дозвола, што значи дека корисниците остваруваа бенефит, на терет на носителите на правото. Значи, да резимираме, ова не е желба да се наплати нешто без работа, туку да се наплати нешто што до сега поради низа околности се користело без да се плати на носителите на правото.

- *“...да се уважат разликите во програмските содржини, бројот на користење на авторски дела, за да дојде до праведна наплата”.*

Разликите во програмските содржини се веќе уважени, евидентно од фактот дека процентот од приходот, во зависност од форматот, е различен. На пример, кај радио програмските сервиси на државно ниво, во зависност од форматите на радиопрограмските сервиси, надоместокот ќе се утврдува во висина која се движи во скала од 1,5% до 3,5%.

- *“...ние како организатори изнајмуваме други изведувачи на перформанси и музичари, како дел од некаков комерцијален проект, можеби сме должни да ја пријавиме приходната страна, но зошто да го пријавуваме и репертоарот.”*

Членот 8 не предвидува обврска за пријавување на репертоарот, туку обврска за пријавување на користење на фонограми и обврска за пријавување на податоците кои се неопходни за утврдување на висината на надоместоците, како и заштитни одредби, што во случај доколку корисникот: не го пријави користењето, не ги пријави потребните податоци, или даде неточни податоци.

- *“Во член 9 даваме предлог за стимуланси и попусти заради редовност во плаќањето и сл. Што може да ве доведе во ситуација на нееднаквост на сите субјекти.”*

Не се согласуваме со забелешката, со оглед фактот дека стимулансите се подеднакво дадени и важат за сите субјекти. Значи, СИТЕ субјекти кои ќе ги исполнат условите, ќе можат да ги користат бенефициите дадени во овој член.

- *“Во чл. 11 имате намера да солидарно одговараат закупецот и закупадавецот на просторот на користење на фонограми. Ова мора прецизно да го дефинирате бидејќи ваквите односи помеѓу двете страни ги решава законот за облигационите доноси.”*

ММИ ја прифаќа оваа забелешка, на начин што ќе го избрише членот 11 од Предлог-Правилникот.

- *“...ќе мора да ја разјаснине ситуацијата што ако во јавните објекти се слуша радио или гледа телевизија која фонограмите ги користи како основа на продукција на својата програма и продуцентското право е на радио-дифузната организација.”*

Појаснуваме: радиодифузната организација наплатува за извршениот промет од своите програми. ММИ колективно го управува правото на единствениот надометок за јавно соопштување на фонограми кои се користат при радиодифузното емитување или реемитување.

- *“Во овој случај би дошло до двојно плаќање и на радиодифузната организација и на угостителскиот објект”.*

Не може да дојде до двојно плаќање, затоа што сकोј корисник плаќа за својот дел на користење. Законот препознава повеќе видови на јавно соопштување, во кои е вклучено како радиодифузното емитување, така и реемитувањето.

- *“Непрофитните радиодифузни организации мора да бидат еднакво третирани како и ТРД бидејќи користат исти број на авторски дела како и ТРД. Единствена разлика е што на крај на годината на завршна постапка не смеат да покажат профит, во спротивно ќе не ставите во нерамноправна положба.”*

Забелешката е нејасна и неоснована, а со тоа и неприфатлива, со оглед дека при утврдувањето на висината на надоместокот на непрофитна радио дифузна установа се следени насоките утврдени во членовите 137 и 138 од ЗАПСП.

Со оглед постоењето на генерално несогласување по однос на висината на бодот, заради појаснување, укажуваме дека во член 1 став 3 од Предлог правилникот за надоместоците за користење на фонограми и изведби, јасно стои дека корисникот е должен да плаќа надоместок согласно со Тарифата, доколку МММ нема склучено Општ договор со здружението или комората на категоријата на корисници на која припаѓа тој корисник, или поединечен договор со корисникот. На ова обврзува и ЗАПСП. Воедно, укажуваме дека согласно чл. 1 став 5 од Правилникот, јасно стои дека ММИ колективно ги управува правата и на странските носители во случаи утврдено во ЗАПСП (тоа се членовите 188 став 3,4 и 5), како и врз основа на реципрочни договори склучени со други соодветни странски организации. Тоа значи дека ММИ ќе го наплатува делот за странската музика, само кога ќе бидат исполнети условите за тоа. По склучување на соодветни договори со странските сродни организации за колективно управување на правата, износот ќе се наплатува во износи соодветно зголемени за процентот во кој странската музика, за која се склучени конкретните билатерални договори е застапена во репертоарот на радиодифузните друштва.

Воедно, Ве известуваме дека ММИ оствари многу конструктивен состанок со здружението на кабловски оператори, по што очекуваме нивно конкретно мислење по Тарифата. Иако законскиот рок е истечен, ММИ е спремна дополнително да ги разгледа нивните примедби и соодветно да постапи по истите (да се согласи или не), а што дополнително ќе бидете известени.

Респективно на сето наведено, а во врска сите прашања кои остануваат отворени, а кои се релевантни за утврдување на конечната верзија на Правилникот за утврдување на висината на надоместоците со тарифата, очекуваме да дадете Ваше мислење во согласност со членот 140 став 3 на ЗАПСП.

Во прилог доставуваме: Предлог Правилникот и тарифата, како и сите мислења доставени од корисниците до истекот на законскиот рок од 30 дена, заедно со поединечните одговори на ММИ, испратени во одговор на истите.

Со почит,

За ММИ-Извршен директор

Бодан Арсовски